

Z OBSAHU ČÍSLA:

Přehled dešťových srážek str. 4

Lískovské ostatky str. 5

Historie fotbalu v Koryčanech str. 6-8

Číslo 1; Ročník 2002

Koryčanské pamětihodnosti

Palírna

Palírna je název pro starý rohový poschoďový dům na severní straně náměstí. Přízemní místnosti mají mohutné klenuté stropy a soudíc podle mocnosti zdiva, jde patrně o bývalou tvrz. Srovnáváme-li budovu nynější fary, která byla skutečnou tvrzí, shledáváme, že je to vlastně zrcadlový obraz budovy fary. Silně sešlapané pískovcové schody a další artefakty nasvědčovaly tomu, že jde o nejstarší budovu v Koryčanech.

Je sice pravda, že tato budova v novějších letech sloužila přechodně jako obydlí sládků bývalého pivovaru a že v dolním velkém lokálu se kromě piva podávali různé druhy lihovin. Ale to, že by se zde někdy páčil lih, není doloženo.

Vinopalny a později lihovary a to velmi primitivní ještě v primitivnějších budovách, nacházíme u nás jen sporadicky teprve v 18. století, kdežto dům „palírny“, jak se neprávem nazývá, je mnohem starší a mohutnější, a měl zajisté při svém vzniku zcela jiné poslání.

Pokud je možno opírat se o historické prameny, ty říkají, že zde měla sídlo Sabína z Koryčan. Bylo to ve dvacátých letech 14. století, avšak tvrz podle všech známek, zde už předtím stála. Sabína z Koryčan pocházela z rodu pánů z Růže a to ze Sezimova Ústí. Jak se ke Koryčanům dostala a jak došla k predikátu z Koryčan, dnes nelze bezpečně zjistit. Faktem však je, že zde skutečně žila. zda byla vdovou nebo byla svobodná nelze rovněž zjistit. Je však prokázáno, že pojala za manžela Bernarda z Cimburka (U Trnávky), se kterým pak založili Nový Cimburk u Koryčan. Přesné datum sňatku se uvádí rok 1328.

Potom zajisté budovu opustili a tato sloužila jiným účelům.

Ještě starší prameny a hlavně ústní podání uvádějí, že zde bývala solnice, sklad soli, odkud byla zásobována za říše Velkomoravské celá jihovýchodní Morava. Sůl se dovážela volskými potahy ze Solnohradu.

V prvním poschodí hodovního sálu stála donedávna stará majoliková kamna, zdobená barevnou kresbou. Jak prastarý styl i jejich výzdoba svědčí o jejich starobylosti a je v rozporu s tvrzením, že sem byla převezena z hradu Cimburka. Lze ale připustit, že si je skutečně přivezl Bernard z Cimburka od Trnávky, který sňatkem se Sabínou z Koryčan starý hrad Cimburk opustil.

Seřadíme-li všechny na první pohled málo významné body vedle sebe, dospějeme k závěru, že nejde o ledajakou budovu a proto si zasluhuje mimořádné pozornosti jak historiků tak úředů.

Basrelief Michaela Thoneta

Na zdi továrny společnosti Koryna Koryčany, bývalé továrny bratří Thonetů býval ještě nedávno u bývalé vjezdové brány umístěn basrelief v životní velikosti, znázorňující horní část postavy zakladatele první továrny na výrobu sedacího nábytku z ohýbaného dřeva (rok 1856).

Osobnost Michaela Thoneta měla v dějinách Koryčan i širokého okolí velkou důležitost. Jeho podnik prosperoval a rozrůstal se po celém mocnářství rakousko-uherském a zaměstnával spousty lidí, takže záhy změnil hospodářství Koryčan a celého okolí.

Z malozemědělského, dřevorubeckého a hrnčířského maloměstečka vytvořil Michael Thonet průmyslové město a změnil sociální otázku celého okolí. Zakladateli byl proto jeho syny z vděčnosti zasazen na tovární budově uvedený basrelief. Avšak v revolučním roce 1948 se zdálo, že by tento symbol dob dřívějších měl zmizet. Basrelief byl proto sundán. Přitom se našly ve zdi za ním spisy, které hovořily o začátcích výroby a rozrůstání továrny a kde byl také seznam prvních dělníků a mistrů začínající továrny. Nakonec rozum zvítězil nad pošetilostí lidí, basrelief byl dán na své původní místo. Listiny se však bohužel ztratily.

Při opravě fasády koncem devadesátých let 20. století byl basrelief sejmout, je uložen a čeká na přestavbu vestibulu závodu, kde bude znovu důstojně umístěn a nebude muset odolávat nepřízní venkovního povětří.

Koryčanská tvrz

Když se rozsah koryčanského panství ustálil, nacházíme v archívech už dost písemných dokladů o životě jeho držitelů.

Dočítáme se například o tom, že od 16. století žije řada panských služebníků v Koryčanech, zatímco držitel hradu setrvává dále na hradě Cimburku.

Posledním z majitelů, který na hradě dožil, byl uherský šlechtic Gabriel Majláth. Ten zde sepisuje 6. února 1571 za přítomnosti některých okolních šlechticů svoji poslední vůli a brzy po té umírá. Teprve po jeho smrti uskutečňuje jeho některé plány vdova po zesnulém, paní Anna, rozená Bannffiová. Odvrací pozornost od hradu a zaměřuje své úsilí na Koryčany. Dává postavit solidní zděnou tvrz a několik svobodných panských domů pro služebníky. Na tvrz pak převáží nejcennější zařízení hradu i část správy majetku.

Tvrz byla postavena na Dolní hoře naproti kostelu. Při tvrzí byla založena velká zahrada rozdělená na čtyři části. Těsně vedle panské zahrady dala postavit dům se zahradou jedné z nejvěrnějších komorných, Kateřině Sékelyiové.

V roce 1618 narodil se už na tvrzí Gabrielu Horeckému syn František.

Když se Anna Bannffiová stala v roce 1595 spolumajitelkou hradu Beckova, převáží do Koryčan též památnou sochu P. Marie a umísťuje ji v rodinné kapli na tvrzí. Po dokončení stavby první části nového sídla vrchnosti na Horní Hoře, tzv. záměčku, sídla Horeckého, byla tvrz uvolněna pro potřeby duchovní správy, kde se nachází dodnes.

Koryčanský zámek

Když se po smrti svého otce Františka Horeckého stal majitelem koryčanského panství Gybriel František Horecký, přikročil na jaře roku 1677 k výstavbě zámku na návrší zvaném Horní Hora.

Nový zámek neměl zpočátku nynější podobu. Pozůstal jen z čelního traktu, v němž kromě hospodářských a kancelářských místností bylo všeho všudy jen sedm komnat. Je uváděn m. j. pokoj stolní, zelený, červený a jídelna pro hosty. Budově se proto říkalo záměček. Teprve ve druhé polovině 18. století byl zámek rozšířen a dán mu barokní sloh, čímž se stal reprezentačním sídlem.

Brzy po dokončení stavby zámku došlo k založení zámeckého parku o rozloze 10 hektarů. Návrh vypracoval náměštý poddaný Martin Bradáč. V parku nebylo nikdy mnoho dendrologických zvláštností. Zato zde bylo rozsáhlé rosárium, alpinum a ovocná zahrada se včelínem. Za pozdějších držitelů panství zde byl zaveden chov daňků, bažantů a některých exotických ptáků jako pávů apod. Dendrologickou zvláštností je tu mohutný červený buk, tři o samotě stojící na palouku konifery (pinia omorika) a několik set let starý tis u vchodu do budovy zámku. Na zdech po obou stranách vchodu jsou dvě kamenné desky se znaky některých držitelů hradu Cimburka.

Na pozemku parku byla při hospodářských, dnes již zaniklých, budovách postavena v 18. století pány z Gillernů masivní sýpka, která sloužila až donedávna. Nad vchodem byl kamenný znak rodiny Gillernů, který po roce 1945 někdo odstranil.

Z původního vnitřního zařízení hradu Cimburka i tvrze, byla na zámek přenesena nejcennější díla malířská, sochařská, keramická a stříbrné náčiní. Nejdražší a nejcennější věci si majitelé odvezli do Vídně.

Farní kostel

Koryčanský farní kostel sv. Vavřince je starého původu. V písemnostech je vzpomínán již v roce 1131 pod různými jmény. Ve starší vlastivědné literatuře jsou zmínky o koryčanském kostele s datem ještě starším.

Podle všech známek, byla na místě nynějšího kněžiště jen kaple, která sloužila jako ossarium. Nejzajímavějším na celém objektu je gotický presbytář a věž. Věž nebyla patrně částí kostela. Stará tradice říká, že to byla bašta starého opevnění. Teprve později byl prostor mezi kaplí a věží spojen chrámovou lodí. Nasvědčuje tomu celá situace kostela, kde ve vertikální ose budovy je vychýlena nejen věž, ale i presbytář asi o 15 stupňů.

Kostel byl během staletí několikrát přestavován a doplňován. Přístavba chrámové lodi, sakristie a vchod do podzemní krypty se uvádějí k létům 1670 až 1691, dále znovu výstavba v roce 1716 po předcházejícím katastrofálním požáru obce. Zvýšení věže se datuje do roku 1898.

Přes různé stáří jednotlivých částí kostela je budova architektonicky ucelena. Lze tvrdit, že je budovou historicky zajímavou, snad už také proto, že její půdorys a rozměry jsou nápadně podobné zbytkům arcibiskupského chrámu na Klimentské hoře.

V kostele je několik zajímavostí, jako socha Panny Marie přivezená bývalou majitelkou Koryčan z hradu Beckova, dále křtitelnice z cetechovického mramoru, výzdoba bočních oltářů atd. Portál kostela je zdoben soškou patrona chrámu s letopočtovým kryptogramem:

„DIUUS LaVrentIUS Imperans IgnI ne noCeat IVVabIt serVos“ - což přeloženo znamená: „Svatý Vavřinec, který poroučí ohni, aby neškodil, bude pomáhat služebníkům svým.“

Nápis uvádí letopočet dostavby kostela 1797.

Na věži je zvon se jménem Panny Marie, který dal v roce 1638 ulít tehdejší majitel Koryčan Gabriel Horecký. Kromě něho zde byly ještě další dva velké zvony, které byly za první světové války zrekvírovány. Nové dal ulít bývalý farář Robert Stračka, ale během druhé světové války byly opět odvezeny do Německa. Nejstarší zvon, který měl být rovněž odvezen, zachránili místní Němci, osobně správce statku Scnaller. Až do počátku 19. století byl kolem kostela hřbitov, po němž zde zůstal hlavní kříž, zhotovený ze stříleckého pískovce. Horní část kříže se časem rozpadla. Tato část kříže byla obnovena před několika lety nákladem paní Melánie Hanákové.

Socha Panny Marie za oltářem

Je to řezbová plastika vytvořená neznámým autorem z limbového dřeva v životní velikosti.

Ve dvacátých letech 15. století, tedy v údobí rozkvětu gotiky ve střední Evropě, dal sochu zhotovit zakladatel kláštera v Novém Městě na Váhom, Stibor ze Stibořic, známý polsko-uherský magnát, oblíbenec krále Zikmunda. Byl jedním z vojevůdců, který v roce 1426 přivedl vévodovi Albrechtovi posilu při

dobývání Břeclavi z rukou husitů. Až do druhé poloviny 16. století bývala socha ozdobou proboštského klášterního chrámu v Novém Městě nad Váhom.

Do koryčanského kostela byla socha přivezena v roce 1595 hraběnkou Annou Bannfiovou, vdovou po uherském držiteli cimberského panství Gabrielu Majláthovi a to z hradu Beckova, jehož byla spolumajitelkou.

Původně gotická socha byla vlivem baroka přizpůsobena tomuto stylu. majitel panství Gabriel Horecký dal ve druhé polovině 17. století pořídit pro sochu i dětátko stříbrné zlacené korunky a pro kostel nechal zhotovit stříbrnou oltářní lampu (samozřejmě v barokním slohu). Za první světové války byly tyto cenné věci dány do sběru drahých kovů. Namísto nich byly po válce pořízeny kopie z bronzu a postříbřeny.

Za současné duchovní správy, kdy interiér kostela byl renovován, byl soše vrácen její původní gotický styl. Tímto zásahem vzhled sochy velmi získal.

Kaple svatého Floriána

Byla postavena posledním držitelem zdejšího panství Antoninem Emerichem Horeckým.

Ke stavbě se rozhodl na naléhavé přání duchovního správce farnosti a na prosby věřících v roce 1716 hned po velkém požáru, který tehdy zničil značnou část městečka, kostel i faru.

Kaple je v barokním slohu a byla v té době na přechodnou dobu místem, kde se konaly bohoslužby. Po znovuvybudování kostela byl za kaplí postaven přístřešek, kde až do roku 1914 „vartoval“ každou noc hlásný, aby se čelilo případnému neštěstí ohně. Z počátku dával znamení hláskou troubou, která byla pak dlouho v protipožární zbrojnici. Později, když byl vynalezen elektrický zvonek, bylo vedení zavedeno do několika domů místních požárníků.

Zvláštností kaple je její situace na přirozeném homolovitém pískovcovém útvaru, tvořící neobvyklou dominantu města, jakoby uměle navršeném pahorku.

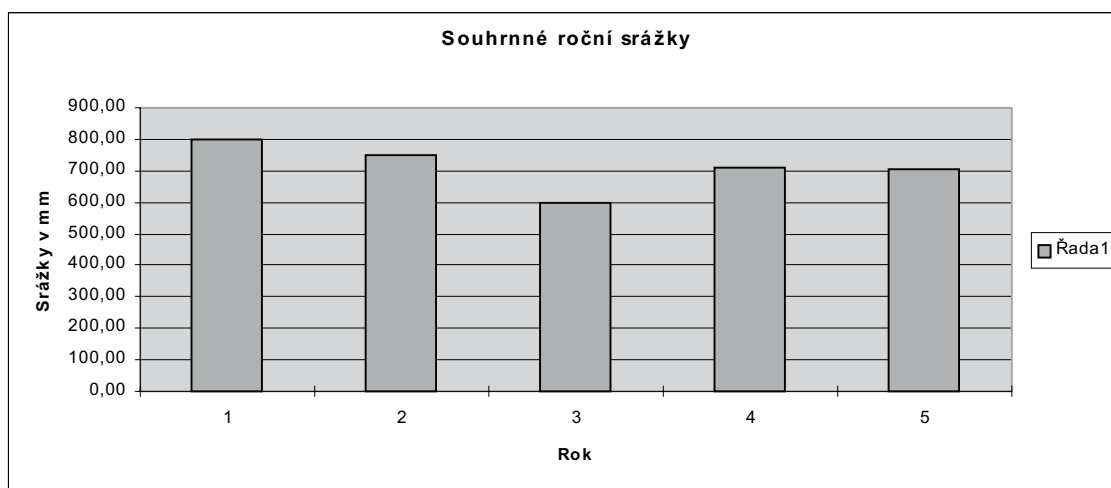
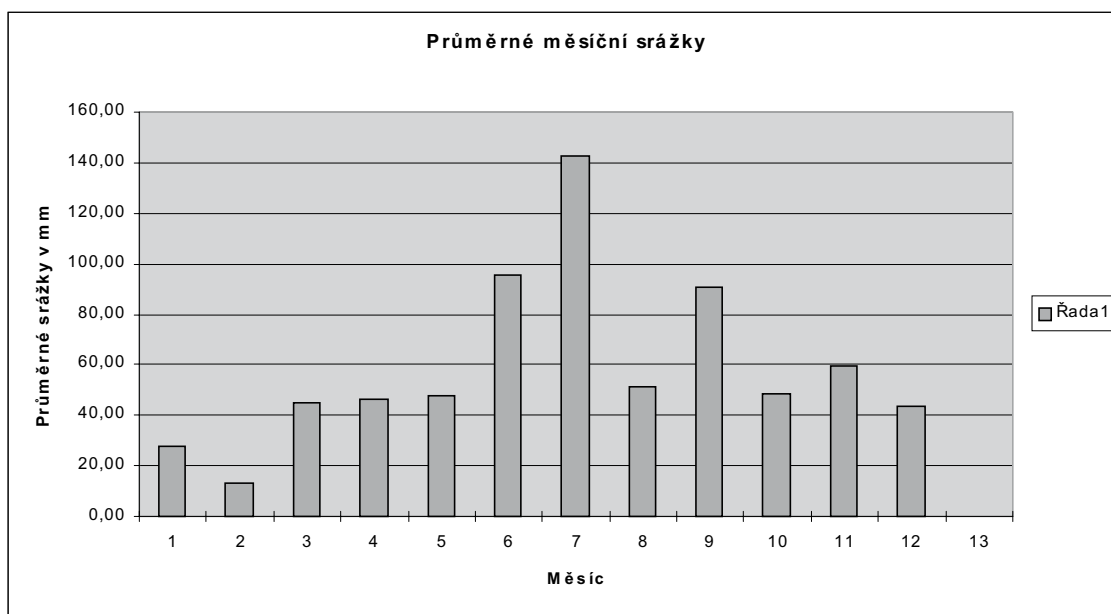
Stavba je na své stáří velmi zachovalá, masivní a byla opravena. Interiér je úplně zničen. Ze skromného inventáře zůstal zde pouze velmi poškozený obraz sv. Floriána malovaný v roce 1864 littenčickým malířem Josefem Hromádkou. Kopie obrazu je na jednom z bočních oltářů farního kostela.

V kapli bylo devět železných hmoždírů, z nichž se při různých slavnostech střílávalo. Během doby pět největších hmoždírů zmizelo.

Koncem dubna 1945 měla v kapli sv. Floriána rumunská osvobozená armáda okopy, odkud řídila dělostřeleckou palbu na ustupující německou fašistickou armádu.

Přehled dešťových srážek v jednotlivých měsících roku

měsíc/rok	1997	1998	1999	2000	2001	Průměr
leden	18,00	12,00	15,00	48,00	45,00	27,60
únor	17,00	3,00	9,00	26,00	12,00	13,40
březen	20,00	20,00	33,00	73,00	78,00	44,80
duben	31,00	51,00	68,00	16,00	67,00	46,60
květen	78,00	30,00	47,00	45,00	39,00	47,80
červen	70,00	157,00	144,00	56,00	51,00	95,60
červenec	295,00	81,00	71,00	149,00	116,00	142,40
srpen	53,00	67,00	40,00	58,00	39,00	51,40
září	53,00	134,00	41,00	53,00	173,00	90,80
říjen	28,00	152,00	17,00	37,00	10,00	48,80
listopad	80,00	29,00	61,00	100,00	28,00	59,60
prosinec	54,00	12,00	52,00	51,00	49,00	43,60
Součet	797,00	748,00	598,00	712,00	707,00	712,40

Rok: 1 - 1997 2 - 1998 3 - 1999 4 - 2000 5 - 2001

Stanoviště: Lískovec

Autor: Stanislav Binek

Lískovské ostatky

Tak jako každý rok, tak i letos uspořádali „mladí“ (hlavně duchem) z Lískovce „OSTATKY“.

Ty letošní se konaly 9. února. Průvod více než 40 masek v čele se dvěma medvědy vyrazil ve 13 hodin za doprovodu dechové hudby Koryčanka na tradiční obchůzku po vesnici. Snad nebylo v Lískovci jednoho domu, kde by na masky nečekal hospodář s hospodyní, aby masky pohostili, přispěli jim do kasy penězi, nabídli jim k zakousnutí koblihy a na zapití i něco ostřejšího. A protože letošní trnková sezóna byla velmi vydařená, nálada masek i ostatních přihlížejících stoupala každým ušlým krokem. Co se nevypilo, tak se nalilo do demižónku, který byl na konci dědiny pěkně plný. Tradiční husar napichoval na šavli slaninu a jiné masné výrobky. Nejtěžší role připadla masce, která vybírala vejčka, protože její koš byl opravdu hodně těžký.

Masopustní veselí po vsi trvalo až do 17 hodin, kdy již mnohé unavené a zmožené masky i diváci skončili v místním pohostinství. Tady si na závěr odpoledne pochutnali na zaslouže-

ném gulášku. Ten byl tak dobrý, že nás všechny opět postavil na nohy, a tak jsme se sešli večer na ostatkové zábavě. Lískovská hospoda praskala ve švech, a když zahrála kapela „OLDIES“, taneční parket byl neustále plný. Spokojenost návštěvníků byla umocněna také tím, že skoro každý vyhrál nějakou drobnost v tombole.

Myslím si, že kdo se letošních „ostatků“ zúčastnil, buď jako maska nebo jen jako přihlížející, nelitoval a příští rok se opět přijde pobavit. A ten, kdo tam nebyl, má za rok šanci tuto událost nepropásnout.

ing. Miroslav Budík

Fotbalová činnost v Koryčanech od jejího počátku - 3. část

V průběhu předchozího období docházelo k různým reorganizačním změnám a proto považují za nutné se o nich zmínit.

V roce 1948 došlo v naší republice k územní reorganizaci, zřizovaly se nové okresy a kraje, byla zrušena Západomoravská Bradova župa. Dále byla zavedena nová časová struktura soutěží a to tak, že se hrálo jaro - podzim místo dříve osvědčeného časového rozdělení soutěžního ročníku podzim - jaro.

Později došlo k další reorganizaci a to v roce 1951 tak, že všechna mužstva okresu hrála jen v rámci svého okresu i když hrávala vyšší třídu. To postihlo hlavně mužstvo Kyjova, takže v ročníku 1951 hrálo mužstvo Koryčan s mužstvy: Kyjov, Vracov, Šardice, Svatobořice, Boršov, Bukovany, Osvětimany, Bohuslavice a dalšími. To byla tehdy nejvyšší třída okresu Kyjov.

Jak bylo v předcházející části této historie uvedeno, hrálo mužstvo již Tatranu Koryčany v ročníku 1953/1954 zastupitelskou soutěž. Tato soutěž pokračovala i v dalším ročníku 1954/1955. Již od jeho zahájení bylo známo, že tento ročník uvedené soutěže je poslední, takže již nezáleželo na umístění mužstev, protože se všechna vracela do svých okresů. Také mužstvo se vrátilo do okresu Kyjov, kde nastupovalo proti mužstvům, se kterými hrávalo okresní přebor.

V roce 1957 skončilo časové rozdělení jaro - podzim a bylo opět zavedeno dřívější podzim - jaro. Znamenalo to, že po skončení ročníku 1957 se ještě hrálo ve stejném složení mužstev jarní kolo 1958 a započítávalo se do předchozího ročníku. Na umístění mužstva Koryčan to nemělo vliv, mužstvo zůstalo i nadále v okresním přeboru, kde pak hrálo až do roku 1966.

Z tohoto období se zachovalo minimální množství podkladů, takže je popsáno velmi kuse.

V roce 1960 došlo v našem státě k další územní reorganizaci a naše město a tým i náš již oddíl kopané byl zařazen do soutěží v okrese Kroměříž. Do nového okresu přešlo I. mužstvo a dorost, naši žáci využili možnosti volby a proto výbor oddílu přihlásil tyto žáky do soutěží v okrese Vyškov, kde žáci hráli několik let. Důvodem byla menší vzdálenost soupeřů a tím menší náklady. I. mužstvo i dorost byli zařazeni do okresního přeboru, protože i v okrese Kyjov tuto soutěž hráli.

V roce 1962 převzal funkci trenéra Vlastimil Kunc a měl na začátku k dispozici dostatek hráčů, ale postupem času mnozí přestali se sportovní činností. Mužstvo hrálo jen průměrnou kopanou na úrovni okresu, pohybovalo se uprostřed tabulky, ale účast v okresním přeboru si i nadále udržovalo.

V mužstvu byl brankář Jara Veselý, dále hráči Jan Ondrušík, Franta Kubatík, Franta Sladký, Jenda Gabriel, Josef Liška ze Střílek, Jožin Kunc, Jarek Tesař, Franta Havránek, později se objevili Franta Pichler z Kyjova, Luděk Čihánek ze Střílek, Miloš Robotka také ze Střílek, pak nastoupili i brankář Jenda Hajda, hráči Jarek Strýček a další. Kádr byl dostatečný, ale na některé zápasy se nedostavilo i 5 nominovaných hráčů, takže musel někdy nastupovat i trenér. Poslední vystoupení trenéra z uvedených důvodů bylo ve Chvalčově 19.9.1965, kdy měl trenér k dispozici jen 9 hráčů, trenér byl desátý a přesto mužstvo Tatranu dokázalo zvítězit v poměru 3 : 0 a trenér si vstřelil i jednu branku, která byla poslední v jeho bohaté kariéře. A to měl již 41 roků.

Ke konci roku 1964 se objevil krátce odchovanec koryčanského oddílu brankář Jirka Šenkyřík, který později přestoupil a prosadil se i v druholigovém mužstvu Královopolská Brno.

Při hodnocení činnosti I. mužstva za rok 1965 zdůvodnil trenér velmi průměrný výkon tým, že právě zápasy na domácím hřišti odehráli hráči velmi nezodpovědně takže i diváci odcházel předčasně ze zápasů. Hráči neměli zájem hrát lépe, i když na to měli.

Je nutno uvést, že všechny zápasy v roce 1965 sehrál jen tehdejší kapitán Franta Sladký, že nejlepším střelcem byl Franta Pavlík s 15 brankami. Soupeři našeho mužstva byla známá mužstva okresu Kroměříž a to Morkovice, Dřínov, Roštění, Dukla Holešov, Zborovice, Slavie Kroměříž B, Rymice, Chropyně, Kvasice, Chvalčov.

Zlepšení výkonů mužstva Tatranu se projevilo až na jaře roku 1966. Toto zlepšení pokračovalo i v dalším soutěžním ročníku 1966/1967, kdy mužstvo mělo na dosah postup do vyšší třídy, protože vedlo okresní přebor i když těsně. Ale v předposledním kole prohrálo na hřišti v Holešově v poměru 1 : 2, tým ztratilo 1. místo, protože jejich pronásledovatel - mužstvo Chropyně - vyhrálo obě poslední 2 kola a tak odsunulo naše mužstvo na druhé místo tabulky - nepostupově. Že mělo mužstvo Tatranu v té době i na vyšší třídu, o kterou bojovalo, svědčí skutečnost, že mužstvo Chropyně si vedlo po postupu velmi dobře. Tehdejší hráči Franta Sladký, Milan Vodák, Franta Havránek, Luboš Sušil, Franta Pavlík, Leoš Blabla, Jan Veselý, Jarek Tesař i Jarek Strýček si udržovali dobrou výkonnost. V ročníku 1967/1968 hrálo opět na špici okresního přeboru i když ještě v tomto ročníku nepostoupilo. To se však podařilo v dalším ročníku 1968/1969, kdy si vybojovalo postup do krajské I. B. třídy. Bylo zařazeno do Slovácké skupiny na Uhersko-Hradištsku, kdy s nimi hrála mužstva Kněžpole, Valašské Klobouky, Uherský Ostroh, Vizovice, Jarošov, Luhačovice, Bílovice, Slavičín, prostě mužstva, která měla tehdy zvukná jména. Po roce působení však mužstvo Tatranu sestoupilo zpět do okresního přeboru, protože došlo ke hráčské výměně a tím bylo mužstvo oslabeno. Že soupeři byli silní, svědčí i skutečnost, že mužstvo Tatranu na hřištích soupeřů prohrávalo vysoko aniž, by vstřelilo branku. Výsledky 0 : 6, 0 : 4 a podobné ukázaly, že mužstvo nemělo tehdy na vyšší třídu. Proto sestoupilo v roce 1970 zpět do okresního přeboru.

Zkušenosti I. mužstva z I. B. třídy byly v další sezóně v okresním přeboru velmi cenné. Mužstvo bylo doplněno kvalitními hráči, zlepšila se tréninková morálka, změnil se trenér, takže mužstvu začínala narůstat ctižádost s cílem získat opět postup do krajské soutěže.

V prvním roce po sestupu do okresního přeboru se to ještě nepodařilo, ale v dalším ročníku 1971/1972 se plně zúročila snaha hráčů postoupit do kýžené krajské soutěže znovu. Tento ročník byl velmi úspěšný, protože mužstvo Tatranu neprohrálo žádný zápas, mělo 8 remíz a 16krát vyhrálo, takže tým získalo suverénně 1. místo v tabulce a tým postup do krajské soutěže.

Je nutno připomenout, že v uvedeném ročníku mělo mužstvo Tatranu soupeře ze Všechnovic, z Počenic, Hulína B, Ratají, Morkovic, Zborovic, Prasklic, Zlobic, Rajnochovic a Lubné.

O úspěch se zasloužili tito hráči: brankář Jaroslav Vrba, hráči Pavel Nezdařil, Luboš Sušil, František Ott, František Havránek, Karel Havránek, Milan Hála, Jaroslav Strýček, Václav Auf, Jaroslav Tesař, František Pavlík, Milan Cvrkal, Pavel Zemánek, Josef Zemánek, Stanislav Dittrich, Stanislav Daniček a Jan Veselý. Trenérem mužstva byl Miloš Brňák, výbor oddílu tvořili

předseda Jan Konečný, jednatel Vlastimil Kuncel, členové Milan Kučera, Ladislav Žák, František Pavlík st., dále trenéři jednotlivých mužstev oddílu kopané a to trenér žáků Alois Procházka, trenér dorostu Luboš Sušil a trenér I. mužstva Miloš Brňák.

Postup do vyšší třídy v roce 1972 byl o to významnější, protože kopaná v Koryčanech slavila v tomto roce 40. výročí od svého založení.

Při losování krajských soutěží bylo I. mužstvo Tatranu zařazeno do skupiny tvořené z okresů Hodonín a Břeclav, jmenovitě to byla mužstva Ladná, Rakvice, Hrušky, Hustopeče, Mikulov, Moravská Nová Ves, Kostice, Poštorná B, Veselí B, Strážnice, Bzenec, Kyjov B a Moravský Písek.

V období 70. let uzavřel oddíl kopané Tatranu dohodu s fotbalovým klubem dolu Dukla Havířov - Dolní Suchá, jehož hráči několikrát navštívili Koryčany a sehráli přátelské zápasy a mužstvo Tatranu jim tyto návštěvy oplácelo. V té době se na čas podařilo získat pro oddíl brankáře jejich mužstva Jirku Gryče, ale brzy se vrátil zpět do Havířova, protože dojíždění bylo velmi složité a finančně velmi náročné.

Dorostenecké mužstvo hrálo v rámci okresu Kroměříž své utkání jako předzápasy před I. mužstvem se střídavými úspěchy, drželo se stále v popředí tabulky hlavně pak v sezóně 1965/1966. V té době byli v dorosteneckém mužstvu hráči, kteří později startovali za I. mužstvo. Byli to dorostenci Pavel Nezdařil, Pavel Zemánek, později Josef Zemánek, dále Milan Vodák, pak se přidali brankař Jarek Vrba, Zdeněk Šlampa a další. Ale přes průběžné doplňování dorosteneckého mužstva se stále projevoval nedostatek hráčů, který se projevil i v dalších letech. To se již objevili další dorostenci jako František Ott, Pavel Lang, Ha-

nák, Milan Hála, Svoboda, Merta a další. Později k nim přibyli Bohuš Bílý, Jaroslav Kubánek, do branky přišel Milan Endlicher ze Stříleky, Hráli bratři Laďa a Mírek Němcovi.

Nárůst výkonnosti se projevil až v sezóně 1968/1969, kdy dorostenci postoupili do krajské soutěže. Jejich soupeři byli dorostenci z Lipníku n. Bečvou, Morkovic, Přerova, Holešova, Otrokovic, Hulína, Tlumačova, Gottwaldova B, Chropyně, Tovačova, Troubek u Přerova. Opět silní soupeři a tak i toto dorostenecké mužstvo po ročním působení sestoupilo opět do okresní soutěže a to v roce 1970.

Tento sestup však byl přijat vedením oddílu kopané s určitou úlevou, protože vzdálenosti k soupeřům vyžadovaly značné finanční náklady na dopravu. Přesto dorostenci z tohoto mužstva opět získali značné zkušenosti, které mohli uplatňovat po přechodu do I. mužstva.

Tento sestup dorostenců znamenal, že obě naše mužstva hrála v ročníku 1970/1971 v okresním přeboru. Současně došlo i k přearování žákovského mužstva ze soutěží Vyškovského okresu do okresu Kroměříž.

V ročníku 1971/1972 skončilo dorostenecké mužstvo v okresním přeboru až na 3. místě. První dva oddíly neměly z finančních důvodů zájem o postup, takže řídicí orgán okresu nabídl možnost postupu dorosteneckému mužstvu Tatranu. Vedení oddílu nabídku přijalo a tak do nového ročníku 1972/1973 nastupovala obě mužstva Tatranu v krajských soutěžích.

Počáteční elán dorosteneckého mužstva překonával v této soutěži i silnější soupeře, mužstvo se drželo stále v popředí tabulky a ku konci sezóny mělo i naději na další postup do vyšší třídy. Bohužel to nakonec nevyšlo a dorost zůstal ve stávající I. B. třídě.

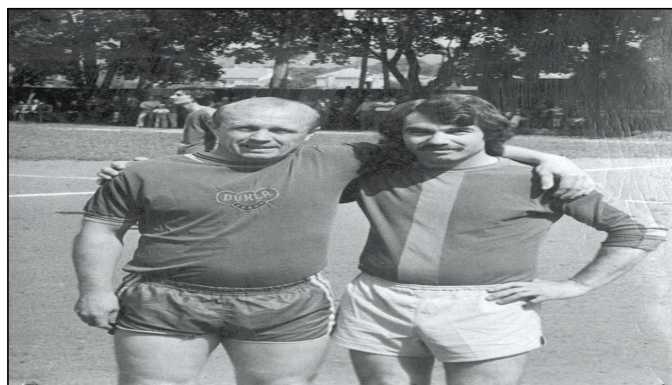
Tyto postupové úspěchy obou mužstev Tatraňu byly dobrou předehrou pro oslavy 40. výročí od vzniku kopané v Koryčanech, které se konaly ve dnech 8. 7. a 9. 7. 1972.

V rámci oslav se konala slavnostní schůze, na které mimo vzpomínek na minulost koryčanské kopané bylo provedeno vyhodnocení zasloužilých bývalých i současných členů Tatraňu. Účast okolo 100 členů i nečlenů hovořila o zájmu jak o minulost tak i současnost a budoucnost kopané v Koryčanech.

V neděli 9. 7. 1972 se uskutečnila sportovní část, ve které nastoupila všechna mužstva oddílů kopané včetně bývalých hráčů. Žákovské družstvo porazilo žáky Brankovic v poměru 2 : 1, dorostenci porazili svého soupeře také z Brankovic 4 : 2 a I. mužstvo prohrálo s tehdy divizní Duklou Kroměříž jen 0 : 2. Bývalí hráči vytvořili dvě jedenáctky a tak zápas modrých proti červených vyhráli modří 6 : 4.

Na závěr roku 1972 se uskutečnila výroční schůze oddílů kopané, na které byl zvolen do funkce předsedy oddílu Ladislav Žák, dále byl přijat do výboru jako zdravotník MUDr. Karel Kos, objevil se Oldřich Pokorný, František Havránek, František

Pavlík mladší. Ostatní funkcionáři předcházejícího výboru zůstali i nadále ve svých funkcích. Velkým nedostatkem byla skutečnost, že oddíl neměl stabilního hospodáře pro stadion.

Smutnou tečkou za tak úspěšným rokem 1972 bylo úmrtí dosavadního předsedy oddílu kopané Jendy Konečného, který zemřel ve věku pouhých 50 let.

Vlastimil Kuncel

Reklama - ano či ne?

Názory našich žáků na reklamu.

Český jazyk nebývá u žáků tím nejoblíbenějším předmětem ve škole, i když je považován za jeden z nejdůležitějších a to zvláště u vycházejících žáků, kteří se musí připravovat k přijímacím zkouškám na střední školy.

V letošních devátých třídách učí český jazyk paní učitelka Marie Žižlavská. Je to velmi zkušená paní učitelka a ví, že český jazyk není jen gramatika, proto v hodinách slohu probírají a diskutují na různá témata. U devátáků, které můžeme považovat za téměř dospělé, je tento způsob vyučování velmi oblíbený, neboť zde mohou projevit svůj vlastní názor na život kolem nás.

Jedno z posledních témat znělo: „Moje oblíbená /neoblíbená reklama.“

Někdy si my starší myslíme, že dnešní mládež nic nezajímá, že si ničeho nevšímají, ale je to opravdu tak? Nekřivdíme jim trochu? To nechám na vašem posouzení. Z mnoha názorů uvádím jen některé.

Marie Horáčková, ředitelka školy

Adéla Ondrušíková, 9.A

Jako snad každý, zastávám názor, že reklamy nepatří mezi nejzajímavější a nejpoutavější program v televizi. Jako malá jsem reklamy sledovala ráda, ale teď už se to změnilo. Nejvíce mě vždycky naštvě, když se dívám na napínavý film a v tom nejnapínavějším ději na obrazovce poskakují pár neznámých moderátorů a slyším znělku vítající začátek vychvalování různých výrobků. Například, když slyším otázku: „Co teď?“, a pak následuje odpověď: „Teď si dáme DELI!“, naskakuje mi husí kůže.

Já a moje rodina jsme se nikdy tím, co říkají v televizi, neřídili. Jednou se tak ovšem stalo. Není tomu dávno, co jsem nejméně pětkrát denně slyšela, jak je ten prací prostředek ten nejlepší, vypere úplně dobře a podobně. Nemeškala ani moje maminka a onen výborný prostředek šla koupit. Když ovšem o pár dní později vyprala, myslela, že se zblázní. Prádlo bylo sice krásně bílé, ale v celku nepoužitelné. Všechny gumičky na spodním prádle byly popraskané. Od té doby používáme zase ten „starý dobrý prostředek“, a žádný jiný nás nezajímá.

Jan Svoboda, 9.A

Nemám rád reklamu na jablkový tang. Nelíbí se mi to proto, že mně příchutí jablka vůbec nechutná a navíc nesnáším tu starou babičku, která říká: „Dáme si ještě?“. Během této reklamy obyčejně přepínám televizi na jiný kanál, nebo se jdu napít /ne však jablečného tangu /. Poté co se vrátím, už většinou opět běží film, na který jsem se právě díval. To mě naštvě, protože jsem jako naschvál přišel o tu nejnapínavější scénu. Než se naději, je v televizi další reklama. Tentokrát jsem však velmi potěšen, když zřím na obrovskou tabulku čokolády přes celou obrazovku. Opět odběhnu od televize a hledám něco na mls. Až najdu DELI, vrátím se zpět do křesla, kde si začnu pochutnávat na vynikající tyčince. A co nevidím? Z jámy leze trestanec v pružovaném triku a volá: „Deli se vrátila, musím ji mít.“, Byla to jen náhoda nebo snad nějaké nadpřirozené spiknutí? Opět zpozorním. Upoutávka na seriál Věřte - nevěřte mne opravdu zaujala. Alespoň vím, na co se dnes budu dívat. Teď mě napadá, že v tom seriálu

reklamy nejsou. To bude nádhera! Celých padesát minut bez jakéhokoli vyrušení Bédi Trávníčka propagujícího sekačku ani žádné jiné přestávky. Jaká by to byla krása bez té odpuzivé reklamy, která se snaží najít nějakého zájemce a co filmy nepřerušené gumovými medvídky nebo zubním lékařem? To je však bohužel jen hudba budoucnosti.

Lenka Kučerová, 9.A

V televizi je spousta reklam. U nás doma je dělíme na snesitelné a nesnesitelné. Mezi mé oblíbené nepatří asi žádná, ale jsou i takové, které opravdu nemusím vidět. Například reklamu na prací prášky, potom ten známý slogan: „Vodní kámen je převít“, také reklama na plenky nebo jiné jim podobné. Ale naštěstí máme ovladač a můžeme přepnout na jiný program.

Jsou tam také reklamy, které nám příliš nevadí, mezi ně patří reklama na aviváž nebo mobilní telefony.

Většinou je však dávají v nevhodnou dobu. Celá rodina napjatě sleduje film nebo seriál a náhle se objeví reklamní blok, to dokáže člověka pěkně naštvat. A pak čekáme někdy i dlouhých pět minut, než začne film znovu pokračovat.

Reklamy dávají hlavně proto, aby mohly ovlivňovat lidi a přesvědčovat je o tom, že jenom ten jejich výrobek je ze všech nejlepší.

Když začne reklama, máme dvě možnosti: za prvé překousnout to a dodívat se a za druhé vzít ovladač pevně do ruky a dál už to znáte!

Václav Horáček, 9.B

Reklama je v televizi každý den, vlastně mnohokrát denně a to na všech programech. Nepatřím k těm, kteří sledují, protože se nemohou rozhodnout, co mají koupit.

Na reklamu se dívám jen někdy, a to většinou, když jejím vysíláním přeruší nějaký film. Když se dívám, ani mě nezajímá, jaký výrobek nebo co vlastně propaguje. Musím však říci, že některé reklamy jsou udělány velmi vtipně a lidé, kteří tam pracují, musí mít schopnost vymyslet takový děj, abychom si právě jeho reklamu zapamatovali.

Protože mě to moc nezajímá, když o tom tak přemýšlím, měl jsem jednu oblíbenou reklamu.

Vždycky když začala hrát hudba, podle které jsem poznal, že je to právě ona, šel jsem se hned podívat.

Reklama měla tento děj:

Po fotbalovém hřišti proti bráně soupeře jde světoznámý fotbalista Roberto Baggio a hlavou se mu honí následující myšlenka: „V devadesátém čtvrtém jsem nedal penaltu a můj tým přišel o vítězství. Po čtyřech letech jsem se rozhodl jít znovu na penaltu. Nikdy se nedovím, kolik lidí mě tehdy sledovalo a přálo abych byl tentokrát úspěšný.“ Rozběhne se a kopne, v tom okamžiku obrazovka na desetinu vteřiny úplně zčerná a náhle se ozve obrovský jásot, míč je v síti. Závěrečná věta zní: „Vychnutnej si sílu vrcholného okamžiku.“

A víte, na co je to reklama? Na Johnny Walkera. Přestože mě tento alkoholický mok nezajímá, reklama se mi moc líbila. Škoda, že už ji nedávají.

Neoblíbenou reklamu nemám žádnou, když se mi nelíbí, tak se prostě nedívám.

Na závěr bych všem poradil, co vždycky říká můj děda: „Proti gustu žádný dišputát.“

Ještě bych to přeložil z řeči minulého století: „Ať si každý vybere, co se mu líbí.“

Pohádkový zápis

Jako každý rok tak i letos, první týden v únoru, jsme přivítali na ZŠ Koryčany budoucí prváčky, kteří přišli se svými rodiči k zápisu. Jejich zvědavost z nových prožitků většinou potlačí obavy z toho neznámého. My, abychom ta malá trošku vystrašená očka rozzářily, připravili jsme našim budoucím žákům překvapení. U vchodu do školy je nečekala jen paní učitelka, ale přivítaly je i známé postavy z pohádky. Děti si mohly vybrat, zda je bude k zápisu doprovázet např. princezna, šašek, nebo třeba červná muchomůrka.

Když paní učitelce předvedly, jak umí poznávat barvy, anebo jakou hezkou básničku se naučily mohly si vybrat z mnoha dárků, které pro ně vyrobili jejich starší spolužáci.

Ale na závěr je čekalo ještě jedno překvapení. Bytosti z pohádky je zavedly na pravé nefalšované závodiště, kde v několi-

ka různých disciplínách předvedly svoji mrštnost, obratnost nebo postřeh. Ani tady nikdo nepřišel zkrátka, na každého čekala sladká odměna, kterou děti dostaly z košíku krásné princezny.

Marie Horáčková, ZŠ Koryčany

Oznámení

Centrum služeb pro zdravotně postižené oznamuje občanům, že i v letošním roce poskytuje služby občanům v Koryčanech. Pracovnice je přítomna jedenkrát v měsíci na MěÚ v Koryčanech a poskytuje veškeré informace k problematice zdravotně postižených a starších občanů. Rozpis předpokládaných úředních hodin je přiložen, případné změny budou ohlášeny místním rozhlasem.

12. března
9. dubna
14. května
11. června
2. července
13. srpna,

v době od 8.30 - 11.30 hodin.

Informační středisko MěÚ v Koryčanech

Letos v březnu uplynou dva roky od zahájení provozu v informačním středisku Městského úřadu v Koryčanech umístěného v objektu městské knihovny. Původní vybavení internetového pracoviště sestávalo z jednoho počítače, dnes jsou zde počítače dva. Připojení analogovým modemem bylo nejprve nahrazeno digitální rychlejší linkou ISDN 2 a později bezdrátovým připojením v rámci propojení městských knihoven. Za tuto skutečnost vděčíme péči Okresní knihovny v Kroměříži, jmenovitě její ředitelce Mgr. Kašpárkové.

Díky tomuto napojení jsme mohli snížit ceny za užívání internetu, ve všední den na 40 Kč za hodinu a sobotu na 20 Kč za hodinu.

Toto pracoviště neslouží jen jako veřejné internetové pracoviště, ale poskytuje i řadu dalších informací. Město má zakoupenou licenci na celostátní elektronické jízdní řády vlaků, autobusů a místní dopravy ve vybraných městech republiky. Tyto informace mohou být poskytnuty libovolnému zájemci. Současně zde je možno získat informace podle zákona o svobodném pří-

stupu k informacím a to zejména: rozpočet města, čerpání rozpočtu města, zápis z jednání a usnesení zastupitelstva města, místní vyhlášky a řadu dalších informací. Pracovník tohoto pracoviště provádí rovněž údržbu oficiálních internetových stránek města s adresou: **www.korycany.cz**,

internetová adresa pro elektronickou poštu je: **mes-to.korycany@iol.cz**.

Je možno konstatovat, že občané využívají tyto možnosti nedostatečně, nebo o těchto službách nevědí. Smyslem tohoto článku je informovat o této možnosti a přispět tak k větší informovanosti občanů.

Provozní hodiny informačního střediska:

Po	13 - 18
Út	13 - 18
Čt	13 - 18
So	13 - 16

Divadlo jednoho herce

Miroslava Částka v Koryčanech

V neděli dne 10. února jsme měli poprvé příležitost vidět v Koryčanech divadlo jednoho herce Miroslava Částka z Brna. Tento umělec vystupuje se svými pásmy po kostelech a různých venkovských i městských klubech již řadu let a jeho projekty jsou vždy zajímavé a inspirující.

V Koryčanech bylo jeho vystoupení součástí nedělní bohoslužby, kde nahradilo pravidelnou homilii, takže ho mohli vidět všichni pravidelní i nepravidelní účastníci bohoslužeb.

Téma jeho vystoupení bylo „Muž, který sázel stromy“, příběh prostého francouzského venkovana, pastýře ovcí, který v opuštěné horské krajině, zbavené vody denně sázel duby, buky a břízy. Za asi 30 let vysázel několik desítek km² lesa a způsobil návrat vody a života do tohoto kraje, jehož tvářnost se zcela změnila. Byl to příběh nesobeckosti a naděje a byl poučením pro každého přemýšlivého člověka.

Doufáme, že toto vystoupení nebude poslední a že představení v jiném prostoru bude mít možnost navštívit více diváků.

Ing. Jaroslav Kočí

*Mgr. Pavla Hamerská
Brněnská 345
679 72 Kunštát*

Prodám rodinný domek

*v Koryčanech 4+1 ul. Masarykova č. 8.
Informace tel. 0501 462 269*

AMA AUTOŠKOLA KORYČANY

Miroslav Horáček

nabízí: získání řidičského oprávnění skupiny B (osobní automobil) a skupiny A (motocykl)

- každý zákazník si může zvolit tempo výuky
- výuku a jízdy lze individuálně dohodnout dle potřeb zákazníka
- možnost zapůjčení zkušebních testů k domácí přípravě
- v případě nutnosti jsou poskytnuty jízdy nad stanovený počet, na tyto jízdy je poskytnuta sleva
- výuka probíhá v klidné atmosféře bez nervozity
- jsou respektovány individuální schopnosti zákazníka

Další nabídka: **kondiční jízdy** – pro řidiče, kteří již vlastní řidičský průkaz a potřebují zdokonalit techniku jízdy nebo získat větší jistotu v dnešním velkém provozu

konzultace k výkladu nových pravidel – pro všechny zájemce

V koryčanské autoškole má řidičský průkaz možnost získat každý zájemce, s námi se už obtížnosti nových testových otázek nemusíte obávat.

Které jízdné se od 27. ledna 2002 na železnici vyplatí?

Pro zjištění jednoduchým nahlédnutím do tabulky, kde najdete čárku, kterou zaplatíte za jízdenku vlakem .

1. Kilometrická vodačinnost	2. Obvyklé jízdné	3. Železničské jízdné	4. Zpáteční jízdenka	5. Junior Pas	6. KMB 2000	7. KMB 2000 s návazním
	2 tř. 151	2 tř. 151	jeden směr 2 tř. 151	2 tř. 151	1 350 Kč 2 tř. 151	1 050 Kč 2 tř. 151
Km	Kč	Kč	Kč	Kč	Kč	Kč
001 - 006	10,00	8,00	7,00	6,00	67,50	52,50
007 - 010	16,00	12,00	11,00	8,00	67,50	52,50
011 - 015	22,00	16,00	14,50	11,00	67,50	52,50
016 - 020	28,00	20,00	18,00	14,00	67,50	52,50
021 - 025	34,00	24,00	21,50	17,00	67,50	52,50
026 - 030	40,00	28,00	25,00	20,00	67,50	52,50
031 - 035	46,00	32,00	29,00	22,00	67,50	52,50
036 - 040	52,00	36,00	32,50	25,00	67,50	52,50
041 - 050	64,00	42,00	38,00	29,00	67,50	52,50
051 - 060	76,00	48,00	43,00	34,00	67,50	52,50
061 - 070	88,00	55,00	49,50	39,00	67,50	52,50
071 - 080	98,00	62,00	56,00	43,00	67,50	52,50
081 - 090	110,00	68,00	61,00	48,00	67,50	52,50
091 - 100	120,00	74,00	66,50	52,00	67,50	52,50
101 - 110	130,00	80,00	72,00	56,00	74,30	57,80
111 - 120	140,00	86,00	77,50	60,00	81,00	63,00
121 - 140	162,00	100,00	90,00	70,00	94,50	73,50
141 - 160	184,00	114,00	104,00	80,00	108,00	84,00
161 - 180	204,00	126,00	116,00	88,00	121,50	94,50
181 - 200	224,00	138,00	128,00	97,00	135,00	105,00
201 - 225	250,00	154,00	144,00	108,00	151,90	118,20
226 - 250	274,00	168,00	158,00	118,00	168,80	131,30
251 - 275	294,00	182,00	172,00	127,00	185,60	144,40
276 - 300	318,00	196,00	186,00	137,00	202,50	157,50
301 - 350	370,00	228,00	218,00	160,00	236,30	183,80
351 - 400	424,00	260,00	250,00	182,00	270,00	210,00
401 - 450	478,00	294,00	284,00	206,00	270,00	210,00
451 - 500	532,00	328,00	318,00	230,00	270,00	210,00
501 - 550	586,00	362,00	352,00	253,00	270,00	210,00
551 - 600	640,00	396,00	386,00	277,00	270,00	210,00
601 a více	698,00	430,00	420,00	301,00	270,00	210,00

Ceny v tabulce jsou spočítány pro dospělého cestujícího ve 2 třídě.

Děti do 15 let a důchodci platí polovinu.

Běžný cestující, bez průkazu na komerční slevu ČD, zaplatí od 27. ledna 2002 **obyčejné jízdné** (sloupec 2), případně jízdné v ceně **zpáteční jízdenky** (sloupec 1), pokud si zakoupí zpáteční jízdenku (jízdu zpět, tedy příslušnou částku z tabulky dvakrát). Pro obyčejné nebo zpáteční jízdné se nevyžaduje žádný průkaz.

Na **zákaznické jízdné** (sloupec 3) má cestující nárok po zakoupení průkazu na slevu Karta Z. Tento průkaz platí 1 rok a vystavují jej pokladny železničních stanic po předložení dokladu totožnosti, fotografie a zaplacení poplatku (200 Kč pro dospělé osobu a 100 Kč pro děti a důchodce).

Jízdné **Junior Pas** (sloupec 5) je určeno pro cestující do 26 let a cestující si musí k získání nároku zakoupit průkaz Junior Pas (za 700 Kč na rok nebo za 400 Kč na půl roku) nebo průkaz Junior Pas – ISIC (za 100 Kč na rok pro držitele karty ISIC). Karta ISIC (The International Student Identity Card) je mezinárodní studentský průkaz.

Největší slevy nabízí Kilometrická banka 2000 (dále jen **KMB2000**). Po zakoupení získáte knížečku, která Vás opravňuje projetí 2000 kilometrů. Průkaz je přenosný, tzn. že kdo jej drží, ten jej může využít. Lze jej zapůjčit druhé osobě. Průkaz platí 6 měsíců nebo do vyčerpání všech kilometrů a na jeden průkaz mohou jet nejednou maximálně 3 dospělí, přičemž dvě děti od 6 do 15 let nebo dva psi se považují za jednoho dospělého. Za každého dospělého cestujícího se z původních 2000 kilometrů odepíše projetá kilometrická vzdálenost (za děti či psi polovina), avšak minimálně 100 km a maximálně 400 km. Tzn. že pokud jedu z Prahy do Kolína tak se mi odečte 100 km, přestože skutečná vzdálenost je 62 km. Pokud pojedu z Chebu do Bohumína, což je 586 km, odečte se mi jen 400 km za každou osobu.

V tabulce je více skupin, jelikož KMB2000 má dvě varianty: běžná a s omezením.

KMB2000 (sloupec 6) lze používat kterýkoli den bez jakéhokoli omezení a stojí 1350 Kč.

KMB2000 s omezením (sloupec 7) je za zlevněnou cenu 1050 Kč a lze používat pouze „mimo přepravní špičku“ od 10.00 hodin prvního pracovního dne po posledním dnu pracovního volna (zpravidla pondělí) do 12.00 hodin posledního pracovního dne před prvním dnem pracovního volna (zpravidla pátek) a od 10.00 hodin prvního dne pracovního volna (zpravidla sobota) do 12.00 hodin posledního dne pracovního volna (zpravidla neděle).

Při použití KMB2000 je důležitá přesně ujetá vzdálenost a tak přesná cena za jízdenku odpovídá přepočtu dle tabulky:

Druh KMB 2000	Cena za 1 kilometr
bez omezení	0,675 Kč
s omezením	0,525 Kč

chladničky a mrazničky

**PRODEJ A OPRAVY
V ZÁRUCE I PO ZÁRUCE**

SEDLÁŘ RICHARD

Karla Čapka 2296
697 01 Kyjov
tel. 0629/614593

**Mrazničky plné zboží
opravíme do 24 hodin!**

**Opravy chladniček,
mrazniček
a chladících zařízení
pro obchodní činnost**

FIRMA ZBOŘIL

tel. 0629/612043

PROVÁDÍME: záruční i pozáruční servis výrobků zakoupených u všech prodejců

NABÍZÍME: prodej a montáž klimatizace do bytů a kanceláří, možnost doplnění chladiva do autoklimatizace.

Mrazničky se zbožím opravíme do 24 hodin

Firma ZBOŘIL

697 01 Kyjov, Boršovská 3125

Výroba zákusků

*u Zálešáků v Kyjově Vám nabízí drobné malé
zákusky na oslavy - svatby - pohřby, svátky,
také dorty různých tvarů a druhů.*

Cukrárna u Zálešáků Vás zve

k příjemnému posezení

kde nabízí: poháry, zákusky, hranolky, pizza, pivo, limo, víno

Otevírací doba je

středa, čtvrtek, pátek 11–20⁰⁰,

sobota, neděle 9–20⁰⁰ h

Kontakt: Kyjov-Újezd, Úprkova 918, tel. 0629/612104